

Crez. Pentru Gerra

Bragagiu

Netezesc cu palma muguri:
Știu că-n ei ascunse-s frunze
Doar c-aceste strâmte juguri
Ca tăcerea-i de pe buze.

Când spun ochii-așa de multe,
Inima când bate tare
Toate vorbele sunt mute
Fără întrebuintare.

Căci să zic totul c-o frază
Ce o viață poate spune
E cum Soare-ar fi o rază
Și-un răspuns ca o minune;

Cum un val e oceanul,
Codrul - doar un pic de freamăt
Și o clipă-i cât tot anul,
Iar un trai e într-un geamăt.

Poate fi un zâmbet însă
Cât înaltul și pământul
Ca o lacrimă prelinsă
Auzind întreg Cuvântul.

Eu aștept răspunsul Vieții
Incrustat strict în tăcere
Ca-n privirea Dimineții
Să am cale și putere.

Sunt doar Om și-n fericire
Sufletu-mi crește-n poveste -
Netezesc o înflorire
Și-o ascult fiindcă este.
Victor Bragagiu